ان یا باقر قد سمعت ضجیج قلبک و صریخ فؤادک ...

حضرت بهاءالله

النسخة العربية الأصلية

از الواح حضرت بهاءالله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی – شمارهٔ ۱۰۵

هو الحیّ

ان یا باقر قد سمعت ضجیج قلبک و صریخ فؤادک و تزلزل سرّک و تبلبل جسدک و اجبناک حینئذ بهذه الکلمات لیکون نوراً لک و رحمة علی العالمین و انّک لا تحزن فی شئ فتوکّل علی الله و لا تکوننّ من القانطین و انّ رحمة ربّک وسعت کلّ من فی السّموات و الارض و سیأخذک بامر من عنده انّه کان علیک وکیل و انّه یعلم غیب السّموات و الارض و یعلم ما سرّک و سیقضی علیک ما قدّر لک فاصبر و لا تحزن فانّه یوفّی اجور الصّابرین و اشهد حینئذ بانّک آمنت بالله و آیاته و اتّبعت احبّآئه و احببت الّذینهم آمنوا به و کذلک کنت من الموقنین سیرفع الله درجات الّذینهم اتّقوا و صبروا فی جنبه و یذکرهم بمثل ما اذکرناک حینئذ علی احسن ذکر جمیل لا تخف من احد و لا تحزن قدر شئ اقبل الی الله بکلّک و توکّل علیه بتمامک و لا تکن من الخائفین و ذکّر من عندنا کلمة الفتح و بشّره برحمة من الله و اجر عظیم و سینزل علیه ما یرضی به فؤاده لیکون من المتّقین و کبّر فی وجهه و اذکره بالحبّ من لدی الله العزیز المنیر

فسبحانک اللّهمّ یا الهی هذا الّذی انقطع عن دیاره و سافر عن وطنه و هاجر فی سبیلک و جاهد فی حبّک حتّی وصل الی مقعد نفسک و مکمن جمالک و مخزن اجلالک و سمع نغماتک و شهد انوارک و زار حرم لقآئک و کعبة وصالک و دخل بذلک فی حصن عنایتک و حدیقة افضالک فاجره یا الهی فی ظلّ عطوفتک و مدینة مکرمتک ثمّ ارزقه من ثمرات شجرة ربّانیّتک ثمّ ارجعه الیک اذ انّک انت المقتدر العزیز الجمیل